

AMPPARI SURINAT

Iiro Kinnunen on Divarin kauden

TÄHTIPELAAJA!

Syksyllä pääsemme
**AMPPARI-
PESÄÄN!**

Naisten edarin
kausi päättyi
kyyneliin

Naisten kapteeni
Jenni Pekkarinen:
Ura on nyt ohi

Miesten akatemia
nousi kakkoseen

C-pojat pääsi SM-sarjassa
pudotuspeleihin

C-tytöille arvokasta oppia
SM-sarjasta

Esittelyssä
Jani Saukko

FH₂

FACTORY HOOK

FH₂

PELAAJIEN TOIVEIDEN POHJALTA KEHITETTY ESIKÄYRISTYS FACTORY HOOK 2. LAVASTA LÖYTYY PYÖREYTTÄ KOKO LAVAN MITALTA HÖYSTETTYNÄ KEVYELLÄ PEILILLÄ. UUSI PP BOOST LAPAMATERIAALI ON SUOSITUN PP MATERIAALIN POHJALTA KEHITETTY VERSIO LIUKKAAMPANA JA JÄYKEMPÄNÄ.

SAATAVILLA OLEVAT FACTORY HOOK 2 LAVAT:
 BONE PP BOOST SHRIMP PINK FACTORY HOOK 2
 BONE PP BOOST BURNED ORANGE FACTORY HOOK 2
 JAB PP BOOST SHRIMP PINK FACTORY HOOK 2
 JAB PP BOOST BURNED ORANGE FACTORY HOOK 2

FH₂ **PP BOOST**

FAT PIPE

FATPIPE.FI

AMPPARI SURINAT

1/2018

3. vuosikerta

Julkaisija:
O2-Jyväskylä ry

Päätoimittaja:
Harri Pirinen, tiedotus@o2-jkl.fi

Ilmoitusmyynti:
Oskari Kauppinen, oskari.kauppinen@o2-jkl.fi

Kirjoittajat:
Kari Jauhiainen (pj., kari.jauhiainen@o2-jkl.fi),
Harri Pirinen, Oskari Kauppinen,
Joni Lempinen, Roope Pohjola,
Jenna Viljakainen, Jenni Pekkarinen,
Patrik Salmensaari,
Jesse Järvinen

Kuvat:
Kansi: Esa Jokinen
Esa Jokinen, Harri Pirinen, Daniel Kuhmonen,
Anne Pakarinen, Kati Pulkkinen,
Tommi Rautasalo, Arto Ikola
Joukkuekuvat: Express-kuva

Ulkoasu:
Esa Saksola

Painopaikka:
Grafitatu oy

Painos:
1000 kpl

Jakelu:
O2-Jyväskylä ry

6

Miesten edustuksen kaudessa riitti käänteitä vaikka kirjaksi asti.

12

Naisten edustus hakee vauhtia divarista.

22

Jani Saukon työssä päivissä riittää vaihtelua.

Sisällysluettelo

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Syksyllä päästään omalle kentälle!
- 6 Miesten edustuksen kausi oli vuoristorataa
- 8 Joni Lempisen kulma
- 10 Akatemian kausi päättyi nousujuhlisiin
- 12 Naisten edustuksella katkerien kynnelten kausi
- 13 Naiset 2 nousi divariin
- 14 Ampparien kausi 2017–18 kuvina
- 16 Jenni Pekkarisen kulma
- 18 C-pojilla hyvä kausi SM-sarjassa
- 20 C-tytöt sai paljon oppia SM-sarjasta
- 22 Esittelyssä toiminnanjohtaja Jani Saukko
- 23 HopLopissa kaikilla oli niin mukavaa
- 25 Amppariliigan joukkuekuvat

KUN HALUAT PAINOAPUA TARVITSET GRAFITATUA!

G Grafitatu

Digipaino • Offsetpaino • Reppopalvelut

Grafitatu Oy • Alasinkatu 1-3 • 40320 Jyväskylä. Asiakaspalvelu puh. 010 328 2880
 tarjouspyynto@grafitatu.fi • avoinna ark. 8 - 16 • www.grafitatu.fi

Ensi kaudeksi omalle kentälle!

Seuran 17. toimintakausi alkaa olla loppusuoralla. Kauden 2017–18 toiminnasta on jäljellä kuukauden verran, mutta monella joukkueella on jo seuraavan kauden toimintaa aloitettu pelaajakartoitusten muodossa.

Seuran jäsenmäärä on jatkanut kasvuaan, ja kauden aikana jäsenmääräksi on muotoutunut 1130. Kahdeksan kauden aikana O2-Jyväskylän jäsenmäärä on kasvanut 104:stä 1130 jäseneseen. Tämä on näkynyt seuran toiminnassa positiivisena haasteena.

Kahden viime kauden aikana seuralla on ollut vähintään yksi joukkue/ryhmä jokaisessa ikäluokassa niin tytöissä kuin pojissa. Myös aikuisten määrä on kasvanut, kun naisten ja miesten uusia ryhmiä on perustettu. Seuran jäsenten ikähaarukka on tällä hetkellä 3-vuotiaasta 71-vuotiaaseen. Voimme todella sanoa, että seurassa on toimintaa "vauvasta vaariin".

Kauden aikana seura näkyi mediassa hyvin laajasti. Pääsimme Urheilugaalan Vuoden urheiluseura -ehdokkuuden myötä positiivisesti esille valtakunnan mediassa. Urheilugaalassa (josta kuva) seuran väkeä oli kannustamassa kahden bussilastillisen verran. Matka oli mukava ja tapahtumasta jäi hienoja muistoja, vaikka emme yksöissä saavuttaneetkaan. Mutta jo ehdokkuus Suomen parhaaksi urheiluseuraksi oli meille valtavan hieno tunnustus.

Kauteen mahtui myös ei niin miellyttävää julkisuutta, joka oli seuravälillä raskas kokemus. Syyte sopupelistä, joka valituksen myötä kumottiin, oli kaikin osin raskas ja opettavainen kokemus seuralle sekä osallisille.

Naisten joukkueen putoaminen Liigasta ei varmasti ollut kenenkään toiveissa, mutta matka jatkuu ja tulemmme aikanaan entistä vahvempaan takaisin liigakartalle. Seurana voimme olla tätä tulevaisuutta varmistamassa panostamalla salibandyharrastamisen ja kilpailemisen mahdollisuuksiin. Uusien tyttöjen ja poikien salibandyharrastuksen mahdollistaminen on myös lajin kehityksen ja kilpaurheilun tärkeimpiä edellytyksiä.

Seuratoiminnan suurin haaste on toimintaa pyörittävien henkilöiden mukaan saaminen ja Jyväskylässä tilojen riittävyys toiminnan järjestämiseen. Valmennustoiminnassa seuralla on ollut kahden kauden ajan nuorten valmentajien kehityshanke. Osin Veikkauksen tuella rahoitettu hanke on tuonut seuraan uusia valmentajia. Nämä nuoret valmentajat

ovat olleet hyvä lisä toimintaamme, ja näin on mahdollistettu usean ryhmän toiminta.

Tarvitsemme valmentajien lisäksi useita seura-aktiiveja, joukkueenjohtajia, rahastonhoitajia ja huoltajia. On meidän yhteinen tavoitteemme saada jokaiselle ryhmälle nämä toiminnan mahdollistavat taustavaikuttajat, ja haluamme myös kiittää kaikkia heitä toiminnan mahdollistamisesta.

Ampparipesä, seuran oma harjoitus- ja pelipaikka liikuntakeskus Buugin tiloissa on nyt tulossa! Moni jyväskyläläinen urheiluseura on jo hankkinut omaa tilaa toiminnan järjestämiseksi. Jyväskylän kaupungin toimitilat ovat jatkossakin tärkeä osa seuran toiminnan järjestämistä, mutta ne eivät enää riitä kovaa vauhtia kasvaneelle seurallamme.

Uudella kentällä, joka tulee käyttöön heinäkuun lopulla, pyrimme vastaamaan siihen tarpeeseen ja tavoitteeseen, joka seurallamme on salibandytoiminnan järjestämiseen. Uusi kenttä mahdollistaa monta muutakin asiaa kuin harjoitusvuorot. Kun joukkueet toimivat kerran viikossa samassa paikassa, se mahdollistaa paremmin seuran valmennus- ja joukkue-toiminnan yhteistä kehittämistä. Kenttä tuo myös lisämahdollisuuksia järjestää matkaturnausten sijaan otteluita ja turnauksia kotipaikkakunnalla. Oman kotipesän luomasta yhteisöllisyydestä puhumattakaan.

Kentän rakentaminen on alkanut valmistelulla ja hankinnoilla. Varsinainen rakentamisvaihe alkaa 1.6.. Suurin työ on joustolattian rakentaminen. Rakentaminen vie talkoo- ja työvoimin usean viikon, jonka jälkeen kenttä on sitten valmis toimintaan. Rakentamiseen otetaan mukaan talkoolaisia, ja halukkaat voivat olla yhteydessä al-lekirjoittaneeseen.

Hyvää kesää kaikille – nähdään viimeistään loppukesällä uudella, omalla kentällämme!

Terveisin,
Kari Jauhiainen
Puheenjohtaja
kari.jauhiainen@o2-jkl.fi

Unelma omasta Ampparipesästä toteutuu!

Teksti: Harri Pirinen

Rakennamme Killerille liikuntakeskus Buugin tiloihin oman kentän, Ampparipesän. Kentän rahoitukseen ja rakentamiseen tarvitsemme Sinun, ystäväsi ja yritysten tukea.

Kuten moni on jo toivottavasti kuullut, ensi kauden alkaessa meillä Amppareilla on oma kenttä!

Kentän rakennustyöt liikuntakeskus Buugin tiloissa Killerillä on jo aloitettu, ja valmista pitäisi olla heinäkuun lopussa. Etenkin vanhemmilla juniorijoukkueillamme on ollut jatkuvasti pulaa ison kentän harjoitusvuoroista. Killerille rakennettava täysimittainen kenttä helpottaa tilannetta.

Oma kenttä, Ampparipesä, on paitsi pitkäaikaisen unelman täyttymys, myös suuri fyysinen ja taloudellinen ponnistus seuraltamme. Hankkeen onnistumiseksi tarvitsemme niin talkootyövoimaa kuin taloudellista tukea.

Innokkaat talkoolaiset voivat olla yhteydessä viereisellä sivulla tarinoivaan puheenjohtajaan Kari Jauhiaseen. Osa kentän rahoituksesta taas kerätään joukkorahoituksella, johon kuka tahansa pystyy osallistumaan. Koko hankkeen kustannusarvio on noin 77 000 euroa.

Halvimmillaan hanketta pääsee tukemaan 20 eurolla, jolla saa ostaa itselleen oman neliön kenttää. 2x2 metrin palan eli neljä neliötä saa 80 eurolla. Yrityksille on tarjolla erilaisia yhteistyö- ja näkyvyyspaketteja alkaen 150 eurosta.

Haastammekin nyt jokaisen Amppariperheen jäsenen ostamaan kenttää oman nimikkoneliön. Mikä sen hienompaa junioreille kuin päästä laukomaan maali omalta tontilta! Neliötä riittää myös isille, äideille, mummoille, papoille, kummisedille ja -täteille, sukulaisille, ystäville ja vaikka naapureille!

"Haluamme tehdä kenttää mahdollisimman käyttäjäystävällisen, ja siksi lattia- ja mattoratkaisuihin ei tehdä kompromisseja. Kenttä on suurimmaksi osin omien juniorijoukkueidemme käytössä. Siksi joustolattia ja salibandyyn parhaiten sopiva matto ovat tärkeitä, mutta myös melko kalliita hankintoja", seuran toiminnanjohtaja Jani Saukko muistuttaa.

"Yksi seuramme tärkeimmistä arvoista on tarjota kaikille halukkaille laadukasta toimintaa hyvissä oloissa mahdollisimman edullisesti. Toivomme, että olosuhteiden nyt parantuessa harrastuksen kustan-

nuksia ei tarvitsisi hirveästi nostaa. Tähän jokainen meistä voi vaikuttaa tukemalla hanketta ja levittämällä sanaa joukkorahoituksesta lähipiirissään, työpaikoillaan ja tuttuun yrityksiin", Saukko lisää.

Uuden kentän lähelle tulee esille taulu, josta näkyy jokaisen kaukalon rakentamista tukeneen henkilön ja yrityksen nimi.

"Yhteisömme on todella kiitollinen jokaiselle lahjoittajalle. Jo nyt hankkeella on yli 250 tukijaa, mikä kertoo selvästi tämän hankkeen tarpeellisuudesta. Mutta lisää

tukijoita mahtuu vielä mukaan. Haaste on heitetty! puheenjohtaja Kari Jauhiainen sanoo.

Nyt Sinulla on mahdollisuus hoitaa kenttää oma tonttisi – kirjaimellisesti!

Havainnekuvasta näkyy, millainen Ampparipesästä on tulossa.

Hanketta pääsee tukemaan osoitteessa www.mesenaatti.me > O2-Jyväskylä. Lukemalla oheisen QR-koodin älypuhelimella pääsee suoraan linkkiin, jossa voi tehdä lahjoituksen. ●

Yksityishenkilöille
suunnatut
rahoitukset

20€/40€/80€

1x1m-2x2m kenttää nimetään Sinun mukaasi!
Seinälle tulee kenttää kuva pienoiskoossa ja siihen tulee Sinun nimesi

Yrityksille
suunnatut
rahoitukset

150€/300€/500€/1000€

Mainostilaa
- Kaukalosta
- Jäsenlehdessä
- Keskisuomalaisesta
- Hallin seinästä

Rahoita hanketta osoitteessa:
<https://tinyurl.com/yavwoev9>
tai mesenaatti.me --> O2-Jyväskylä

Miesten edareilta nähtiin juuri ja juuri riittävästi maalituuletusta.

Teksti: Oskari Kauppinen
Kuvat: Esa Jokinen

Ei kuivivin jaloin, mutta ehjin nahoin

Edarin Äyien vuoristoratamainen Divari-kausi päättyi lopulta onnellisesti.

Taas on koittanut se aika vuodesta, kun rankan kauden jälkeen pelaajat aloittavat varmasti ansaitut kesälomansa. Tässä tapauksessa kesäloma tarkoittaa toki lähinnä paria viikkoa, jolloin mailat pysyvät kassissa ja on aikaa kasata kroppaa ja mieltä kuntoon seuraavaa kautta varten.

Kylmä fakta on kuitenkin se, että työnteon on jatkuttava pian, mikäli seuraavalla kaudella tahtoo olla paras versio itsestään kentällä. Ennen kuin pelaajat huomaavatkaan, on salibandypelaajan elämän kiertokulku nytkähtänyt kohtaan ”kesätreeni”.

Poikkeuksellisen tapahtumarikas kausi päättyi Amppareiden osalta tällä kertaa runkosarjaan. Tilanne, joka on harvoin ollut pelaajilla edessä; osalla ei koskaan.

Loppukauden hullunmyllyn jälkeen tämä oli kuitenkin pelaajistolle lähinnä helpotus. Tavoitteeksi asetettu pudotuspelipaikka jäi harmillisen lähelle. Mukaan kuitenkin tarttui suomalaisurheilussa korkealle arvostettua ”kisakokemusta” ja varmistus siitä, että Ampparit pelaa oikealla sarjatasolla. Ihmiset, Divari-tason salibandy on tullut Jyväskylään jäädäkseen.

Kauden jokaisessa ottelussa Amppari-parvi taisteli tosissaan voitosta ja laitto useammankin ennakkosuosikin puntit tutisemaan toden teolla. Runkosarjan päättyessä ”Edarin Äyien” saldo oli 10 voittoa, 4 jatkoajatappiota ja 12 tappiota. Pudotuspelipaikkaan oikeuttava kahdeksas sija jäi lopulta kolmen pisteen päähän, ja putoamiskarsintojen luoti väistettiin maalierolla.

Varsin mukiinmenevä suoritus sarjanoususijalta, varsinkin kun suurin osa joukkueesta ei ollut aiemmin pelannut pääsarjatasolla. Loppujen lopuksi jossiteltavaa ei jäänyt, ja sijoitus oli juuri ansioiden mukainen.

Aina vaan kapteeni Lempinen

Joukkueen kantaviin voimiin kuului ties monettako vuotta putkeen joukkueen

kapteeni Joni Lempinen. Vuosi toisensa jälkeen ”Lempo” valitaan joukkueen kapteeniksi joukkueen sisäisellä äänestyksellä, vaikkei kukaan muista häntä äänestäneensääkään. 24 otteluun 23 maalia nakuttanut puskuotraktori todisti, että Lempon ”bugimaali” toimii sarjatasolla kuin sarjatasolla. Lempo tuo esimerkiksi ja massiivisella hauksellaan ryhtiä ja järjestystä joukkueen jokapäiväiseen tekemiseen ja on elintärkeä palanen Amppareille.

Divarin komein Iiro Kinnunen nappasi joukkueen sisäisen pistepörssin voiton tekemällä kunnioitettavat 40 tehopistettä. Jaloistaan vikkellä ja käsistään ketterä ”lippo” osoitti myös kotiyleisölle, ettei keskialueen kärkiminttu ole nykyajan pelikirjasalibandyssä sukupuuttoon kuollut luonnonvara. Yleisöystävällistä hurlumhei-salibandyä kannattava Etelä-Suomen kasvatti valittiin myös koko Divarin kauden K-Rauta-pelaajaksi ja sarjan joulukuun pelaajaksi

Kahden suunnan sentteri -termiä käytetään yleisesti keskushyökkääjistä, jotka eivät syystä tai toisesta saa nimeään maalintekijätalastoihin, eikä ennen tätä kautta saanut Ville-Pekka Virtanenkaan. Aiemmin urallaan etenkin puolustuspuolella kunnostautunut peluri löysi maalijyvän ja oli lopulta kaikkien yllätykseksi sisäisen pistepörssin kolmas. Apinan raivolla molempiin suuntiin raatava sentteri on jokaisen valmentajan toivelistan sijalla 2 heti Joni Lempisen jälkeen, ja tämän roolin V-P täytti täydellisesti. Jos joku vielä opettaisi kaverille, miten palloa kohotetaan...

Mikä onkaan paras puolustus?

Sanonnan mukaan hyökkäys on paras puolustus, mutta toiseksi paras puolustus on hyvä puolustus. Amppareiden oman

pään kulmajärkäläinä ja peruskalliona toimivat urheilijajätit Markus Manninen ja Juho Aijasaho. Takataskusta molemmilta löytyy järkyttävän kova laukaus ja tappajanvaisto puolustuspuolella. Teollisuusjääkaapin kokoinen Aijasaho, lempinimeltään Alasarja-Ekki, on raa’an voiman ruumiillistuma ja todella ikävä painipartneri kulmaväänöissä.

Kantalaukausten erikoismies Manninen taas on varustettu sääntöjen sallimaa rajaa hipovalla, silmiä kirvelevällä käyrityksellä ja todellisella Amppari-sydämellä. ”Mauste” jättää joka vaihdossa kentälle aivan kaiken, mitä miehestä irti lähtee, ja toimii todellisena esikuvana junnuamppareille.

O:2:n maalia päätyneellä kaudella tilkitsivät jo aiemmilta kausilta tuttu Henri Tikkanen ja uudempi tulokas Tommi Kauppinen. Torjuntavastuun melko tasaisesti jakaneet veijarit eksyivät pallon eteen hyvällä prosentilla ja pitivät huolen siitä, että oranssinuttuinen joukkue pelasi voitosta joka ilta.

Vuosikymmeniä vanha totuus pallopeleissä on se, että maalivahdin täytyy olla totaalisen sekaisin ollakseen hyvä, ja molemmat näistä miekkosista täyttävät sen kriteerin paremmin kuin hyvin.

Kiitos ja tervetuloa uudelleen!

Ensimmäisen vuoden kasvukivet on nyt selätetty, ja Divari alkaa pikkuihijaa tuntua kodilta. Kausi 2017–18 on nyt paketoitu, ja on aika kääntää katseet kohti tulevaa.

Joukkue haluaa kiittää yhteistyökumppaneita, toimihenkilöitä ja katsojia menneestä vuodesta ja toivottaa kaikki tervetulleksi mukaan Amppari-meininkiin taas kaudella 2018–19! ●

Haluamme olla hyviä esikuvia

Moi, ensi kaudella junioreiden kausimaksuja nostetaan 20 €, ja raha käytetään miesten edustusjoukkueen toimintaan. Miltä kuulostaa?

No, älä huolehdi: ei nosteta.

Mutta kokemukseni perusteella uskon, että urheilussa on paljon seuroja, joissa edustusjoukkueen toimintaa rahoitetaan kyseisellä mallilla. Amppareissa juniorien (siis näiden vanhempien) rahoja ei olla käytetty edarin toimintaan, eikä käytetä jatkossakaan. Linjaus on oikea, ja takaa kestävän seuratoiminnan myös tulevaisuudessa.

Tulevaisuuden kannalta Ampparit on nyt risteyskohdassa. On tehtävä uusia linjauksia, jotta seuran toiminta jatkaa hienoa kehitystään. Junioritoiminta on seuramme ehdoton lippulaivatote, joka kestää vertailun valtakunnallisella tasolla kaikki urheilulajit huomioiden. Perusta on kunnossa, mutta sen yläpuolella on tällä hetkellä vaikeampaa. Tarkoitan edustusjoukkueita.

Miesten edustusjoukkueella on nyt yksi pääsarjakausi takana. Viime kauden positiivisin asia edarissa oli se, että sarjapaikka Divarissa säilytettiin. Saavutimme minimimitavoitteen.

Seuran sisältä kuuluu ajoittain puheita, että miesten edustusjoukkueella tavoitteena voisi olla Salibandyliiga. Silloin puhutaan kilpaurheilusta, jossa kilpaillaan Suomen mestaruudesta.

Ei mennä kuitenkaan asioiden edelle. Jos kilpaurheiluun halutaan panostaa, niin aluksi kilpaurheilupuolelle on seurassa tehtävä selkeät linjaukset. Toiminta on saatava sellaiselle tasolle, että todellisesta huippu-urheilusta voidaan edes puhua.

Ennen toimintaa tarvitaan halua ja mielenkiintoa lähteä kehittämään seuran urheilullista puolta. Kun nämä löytyvät, niin ollaan jo pitkällä. Tämä työ onkin jo aloitettu, kun seuran sisältä on koottu ryhmä laatimaan Ampparien huippu-urheilun strategiaa.

Miksi kilpaurheiluun sitten pitäisi panostaa? Perustelen tätä yhdestä näkökulmasta.

Urheilulla on vahva asema yhteiskunnassa – laajemmin koko maailmassa. Urheilu liikuttaa ihmisiä, niin nuoria kuin vanhoja. Urheilu herättää keskustelua – puolesta ja vastaan. Urheilu yhdistää ihmisiä. Urheilun positiiviset vaikutukset ovat suuria niin fyysisesti kuin psyykkisesti.

Lapsille ja nuorille edustusjoukkueiden pelaajat ovat esikuvia – ainakin toivomme olevamme ja haluamme olla. Näitä esikuvia seurataan tarkasti, heidän tekemisiään halutaan matkia. Lapset ja nuoret haaveilevat olevansa joskus kuin esikuvansa ja pelaavansa oman seuran edustusjoukkueessa.

Me edustusjoukkueiden pelaajat olemme, toivottavasti, seuramme junioreille inspiraation ja innostuksen lähteitä. Toivomme myös, että edustusjoukkue on juniorien silmissä aidosti sellainen joukkue, jota halutaan tavoitella.

Uskon, että Ampparien panostus kilpaurheiluun vaikuttaa positiivisesti ennen kaikkea seuran omiin junioreihin. Kun O2:ssa tehdään jatkossa laadukasta työtä myös edustusjoukkueiden parissa, niin seura onnistuu liikuttamaan entistä enemmän nuoria – miksei myös vanhoja.

Urheilullista kevättä ja kesää kaikille!

#5 Joni Lempinen

Kirjoittaja on Edarin Äyien kapteeni

Iiro on rautaa!

Ampparien Iiro Kinnunen on Divarin kauden K-Rauta-pelaaja.

Teksti: Harri Pirinen

Kuva: Esa Jokinen

O2-Jyväskylän miesten edustusjoukkueen hyökkääjä Iiro Kinnunen on valittu päättäneen kauden K-Rauta-pelaajaksi. Amppariperhe onnittelee Iiroa!

Jokaisessa Divarin ottelussa valitsijaraati jakoi 3, 2 ja 1 pistettä mielestään ottelun parhaille pelaajille. Kyseessä on samanlainen palkitseminen kuin esimerkiksi tunnetut Ilta-Sanomien tähdet jääkiekon ja jal-

kapallon liigaotteluissa. Kauden mittaan Kinnunen sai kaikista Divarin pelaajista eniten näitä pisteitä.

Tätä voidaan pitää huikena saavutuksena ottaen huomioon, että Äyät sijoittui 14 joukkueen Divarissa 11:nneksi. Kinnunen oli joukkueen paras pistemies tehtyään 26 ottelussa tehot 12+28=40.

Usein valitsijaraatien mieleen jäävät nimenomaan pelaajat, jotka tekevät paljon maaleja ja nimenomaan ratkaisumaaleja.

Kinnusen kohdalla tästä ei ollut kyse.

Miten arvelet jääneesi valitsijoiden mieleen?

”Hemmetin hyvä kysymys! Ainakaan maaleja ei tullut paljon tehtyä”, Iiro naurahtaa.

”Jollakin tavalla sitten olen varmaan erottunut. Olisiko se vauhti, ja joitakin hienoja syöttöjä tuli ehkä annettua.”

Kinnunen arvelee saaneensa K-Rauta-pisteitä enemmän kotiotteluissa ja nimenomaan kauden kevätpuoliskolla.

”Mutta välillä vierasjoukkueiden raaditkin muistivat. Onhan tämä kiva saavutus, ja tosi kivalta tuntuu”, Iiro iloitsee.

Joulukuussa Divarin valmentajat valitsivat Kinnusen kuukauden pelaajaksi.

”Aiemmin en ole millään kausilla saanut henkilökohtaisia palkintoja. Hauskaa, että nyt tuli kaksi samalla kaudella. Kyllä näillä on itselleni merkitystä, vaikka olenkin aina pelannut joukkue edellä. Ei ole itsestään selvää, että pääsee keräämään tuollaisia mitaleita”, Iiro miettii.

”Itse arvotan joukkueen aina etusijalle, mutta tämä värittää joukkueen vuoristoratamaista kautta vähän positiivisemmaksi. Joukkueena meille jäi vielä ihan hirveä nälkä. Ensi kaudella menestyään sitten joukkueen kanssakin paremmin”, Iiro naulaa. ●

Iiro Kinnunen sai todella hienon kunnianosoituksen.

Yllättäviä käänteitä.

Tilaa Keskisuomalainen O2-Jyväskylästä ja tue seuran toimintaa!

KESKISUOMALAINEN

Akatemian nousu kakkoseen tuo hyvän läisän Ampparien pelaajapolkuun.

Akatemian kausi päättyi juhliin

Teksti: Roope Pohjola
Kuvat: Daniel Kuhmonen

Nuorten miesten Akatemian ensimmäinen kausi oli pitkä ja värikäs. Tärkein tavoite, nousu 2. divisioonaan, toteutui. Maalivahti Roope Pohjola kertoo, miten.

Nimeni on Roope Pohjola ja olen nyt toista kautta osa amppari-perhettä. Molemmat kaudet olen kuulunut A-junnujen kapteenistoon, sekä tällä kaudella myös Akatemian. Peli-paikkani on maalivahti. Nyt kerron teille vähän tarinaa, kuinka uuden joukkueemme kausi päättyi nousuun miesten 2. divariin.

Kun kausi 2016–17 oli saatu pakettiin edustuksen nousujuhlien ja A-juniorien omien päätöstoimien osalta, oli aika kokoontua keskustelemaan seuraavasta kaudesta. Valmennus pääjehu Juha ”Juti” Hirvosen johdolla kertoi, että tulevalla kaudella pelaissimme kahta sarjaa ja toimintaamme tulisi mukaan joukkue, joka kantaa nimeä Akatemia.

Se ottaisi edeltäjänsä Miehet 2 -joukkueen paikan miesten 3. divisioonassa. Mukaan tulisi nuoria halukkaita A:han

yli-ikäisiä muualta, ja Akatemiassa nähtäisiin myös edellisvuoden joukkueesta yli kasvaneita 1996 syntyneitä pelureita.

Kun Akatemian tryoutit ja pelaajavärväys muualta oli tehty, Akatemialla oli omia pelaajia 7+1 ja loput pelipaikat täyttäsivät A-juniorit. Olosuhteiden sallimissa myös edustuksesta tulisi mahdollisesti vahvistuksia. Akatemia osallistuisi myös Suomen Cupiin, eli pelejä olisi tiedossa varmasti reilusti.

Taitoa oli, töitä riitti

Ensikosketuksen yhteiseen pelaamiseen joukkue haki tänäkin vuonna pelattavasta Hela Cupista, josta käteen jäi tieto mahdollisuuksista joukkueena sekä edessä olevasta töiden määrästä. Töitä olikin tiedossa paljon kesällä, jotta Akatemia saisi hyödynnettyä potentiaalin ja voisi kil-

pailla sarjassaan kunnolla. Kesätreeneissä olikin treenaajien määrässä ihanaa kasvua edellisvuoden nähden. Opimme kesätreenin merkityksen hyvään kauteen ja että hyvin työskennelty kesä auttaa jaksamaan raskaan talven tulevat suuret pelimäärät.

Kesällä joukkue kasvatti yhteishenkeään lenkkipolulla Laajiksessa, puntilla sekä talkoilla Neste Rallissa. Yhdessä tehdään -ajatus saatiin kytymään joukkueeseen. Loppukesästä pidimme ryhmäytymistapahtuman Amazing Race -hengessä sekä yöpymisellä Vesalan leirikeskuksessa.

Loppukesästä oli myös pelaajien omatoimista ryhmäytymistä saunailan muodossa, jota ennen kävimme pelaamassa pesäpallottelun aina aurinkoisella Koskenharjun kentällä. Suunnitelmana oli saada paljon pelejä nuorelle ryhmälle, ja harjoitusottelurumba aloitettiin jo aikaisin; välillä rumba oli myös tangoa ja välillä salsaa. Peleistä

opittiin paljon, ja tasaisuus oli selkeästi yksi iso osa kehitystä vaativa asia. Näistä pienistä notkahduksista ja nukahduksista vanhemmat ja kokeneet pelaajat rokkivat Akatemiaa.

Kun kesä saatiin paketoitua, alkoi 26.8. Akatemian taival Suomen Cupissa. 1. kierroksella vastaan asettuivat Kuukka Gunners sekä SS Löyly. Gunnersin Akatemia hoiti tyylikkäästi 8-2, mutta syystä tai toisesta kaudella tutuksi tulevalla tavalla toisessa pelissä kipinä oli hukassa. Tästä syystä Akatemia löysi itsensä ottelun lopulla parin maalin takaa-ajo asemassa, mutta niin vain Akatemia antoi ensimmäisen näytönsä taistelutahdostaan kampeamalla pelin tasoihin. Pelin mennessä jatkoille päätti joukkueen rookie-osastoon kuuluva Tuukka ”Kelluke” Toiminen, että tämä saa riittää ja tallusteli itselleen tuttuun tyyliin maalin läheisyyteen ja painoi lehmänhönkäksellään Akatemian 2. kierrokselle.

Toisella kierroksella matkasimme Tampereelle, jossa näimme todella nihkeää peliä, lähinnä itseltämme. Molemmat pelit kuitenkin kairattiin hyvillä torjunnoilla ja tarvittavilla maaleilla. Nimenomaan tarvittavilla, sillä molemmat ottelut päättyivät 4-3. Tämä tarkoitti Akatemialle harvinaista herkkua: pääsisimme pelaamaan tällä kaudella yksittäisiä otteluita!

24.9. Satabandy saapuikin vieraaksi Palokkaan. Tätä ottelua seuraamaan saapui 52 sählyniiloa, joille Akatemia tarjoili 7-4-voiton.

Sarjalle vahva alku

Ennen seuraavaa kierrosta Akatemia avasi myös sarjakautensa Uraisilla. Tuolloin cupista hyvän vainun ja ennakkoluulottoman asenteen saanut nuorten ja kauniiden miesten ryhmä heilutti tahtipaukkoa tehden parit erittäin kaunista maalia, ja mikä tärkeintä, enemmän kuin vastustaja. KaDya vastaan ladottiin 9-1-lukemat sekä SBT PaPoa vastaan 5-2.

14.10. alkoi Akatemian synkkä vaihe.

Sarjasta lopulta pois pudonnut Urho laittoi meidät ahtaalle, mutta itselläni sattui olemaan pelipäivä ja joukkue teki tarvittavat maalit. Voitimme Urhon lopulta 1-2, mutta sitten viimeiseen turnaukseen asti Akatemian kiusana ollut Ikhtys-JKL tuli ja näytti, mitä kokemus tarkoittaa. Peli oli täysin hallinnassa 2. erän puoliväliin asti, jolloin olimme kahteen kertaan kahden maalin johdossa, kunnes jotain tapahtui meidän psyyksessä ja jotain tuli lusikallinen housuun. Ikhtys käänsi pelin tilanteesta 2-4 voitoksi maalein 7-4, ja kauden ensimmäinen tappio oli tosiasia.

18.10. pääsimme nauttimaan jälleen yksittäisen ottelun huumasta paikallispelein muodossa, kun cupissa vastaan asteli 4. divisioonan porukka TYPpee. TYPpee muodostui lähinnä viime kaudella 2. divisioonassa pelanneista Diamondsin pelaajista ja tiedossa oli, että vastustaja on todennäköisesti tähänastisista kovin. Maaleja tehtiin tasatahtiin. Ajassa 59.24 Pulkkinen vihdoin näytti mikä on miehiään ja katkaisi kaverin pyristelyt naulaten ylivoimalla meidät 6-4-voittoon! Ottelun näki peräti 150 silmäparia! Tero Laitinen kommentoi asiaa seuraavasti: ”AIJ MAKIA, kun paikallispeleissä on tunnelmaa!”

Seuraavalla cupin kierroksella hieno tarinamme ja taipaleemme sai päätöksensä, kun kauden päätteeksi Salibandyliigaan nousut Porin Karhut näytti pojille kaapin paikan – se oli omassa. Peli päättyi 6-16 vieraille. Ensi vuonna pidemällä!

Pohjalta uuteen nousuun

Cupin päättymisen jälkeen suvantovaihe jatkui sarjassa. Kävimme Ylöjärvellä 4.11. ottamassa tukkaan ensin Soittorasia IV:ltä 3-8 ja sitten DTT:ltä 4-5. Tuosta reissusta ei huvita puhua. Nyt voi kohtuu huumorilla mieltä sitä sekoilua tuona päivänä. Mukana kuitenkin oli edustuksestakin kolme pelaajaa – toisaalta eivät ne vahvistukset tee autuaaksi.

Nousu ratkesi vasta viimeisessä turnauksessa.

Tämän jälkeen tilanteemme näytti työlläältä, koska tavoitteena oli nousu. Mutta pelien mennessä hieman ristiin ja omalla hyvällä tekemisellä suorakin nousu olisi yhä mahdollinen. Tämän jälkeen Jämsänkosken tulitikkuaikassa 25.11. pelasimme tasan 3-3 järjestäjä Kikka-74:ää vastaan ja palasimme voittojen tielle seuraavassa pelissä kaataen Kulmalan kasvattajaseuran MultiAntsin 6-2. Oma hyvä tekeminen sai taas oikean suunnan, mistä selkeä merkki on ilman tappioita pelaaminen kauden loppuun tästä turnauksesta lähtien!

Seuraava käännekohta tapahtui tammikuussa, kun päällekkäisten A-juniorien pelien takia Akatemia pelasi kaksi peliä yksittäisinä tapahtumina. 31.1 saimme suoran nousun omiin käsiimme, kun edustuksen pelaajilla vahvistunut joukkueemme painoi Ikhtyksen nurin 13-1 katkaisulla. Nousimme sarjakärkeen tasapisteisiin, ja maaliero sekä keskinäinen pelien maaliero oli puolellamme. Ikhtystä vastaan painoimme hujujen mukaan 3. divisioonan katsojaennätyksen, ainakin Keski-Suomessa, kun katsomossa koukisteli huikeat 130 polviparia.

Toisessa yksittäisessä pelissä Kikka kaatui 5-4. A:n pelien päälle paikalle tulleilla junioreilla selkeästi painoi hieman jaloissa, mutta homma hoidettiin.

Jännitystä koko rahalla

Toiseksi viimeisessä turnauksessa 24.2. Ikhtys oli pelannut aamulla molemmat pelit tasan ja toinen uhkaaja SR IV oli hävinnyt ensimmäisen pelinsä. Kahdella voitolla Akatemia varmistaisi suoran nousunsa ja ilo olisi ylimillään. Mutta jotenkin kummalla tavalla saimme väännettyä kaksi tasuria lukemin 2-2 KaDya ja SR:ää vastaan. Ratkaisu siirtyi viimeiseen turnaukseen.

Tiesimme ensimmäisen turnauksen jälkeen, että olisimme joukkue, jolle kukaan ei haluaisi hävitä. Kokeneet pelaajat eivät halua hävitä junnuille, ja kaikki haluavat aina kiusata sarjan kärkijoukkueita. Tämä konkretisoitui KaDya vastaan, kun peli meinasi karata tuomareilta hanskasta ja kaverilla oli paljon asiaa. Kerrankin pyysimme hiljaa, vaikka peli päättyikin pieniin painitalkoisiin.

17.3. siitä tuli totta aiemmin niin surullisen kuuluisalla Ylöjärvellä! Valmennus oli kunnossa, huolto oli kunnossa, pelaajat olivat kunnossa ja maalivahtit varsinkin olivat kunnossa. Akatemia päästi molemmissa peleissä yhden maalin latoon ensin salibandy Ronaldon #7 joukkueen DDT:n verkkoon kolme ja sitten EPA:n verkkoon seitsemän.

Cupista asti yössä ollut Pulkkinen nousi taas ratkaisupeleissä parrasvaloihin ja latoi toiseen peliin hatullisen maaleja voittaen kauden päävastustajansa, Wargelinin, pistepörssissä. Se on siinä, se maistuu ja kaikki hyvin!

Ensi kaudella ah, niin ihania yksittäisiä pelejä ja tasokin nousee! Kiitämme kaikkia, jotka tahollaan auttoivat meitä kaudella. Sponsoreita, toimitsijoita, katsojia ja huoltoja, KIITOS! Jatketaan tarinaa ensi kaudella! ●

Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa: Ei tässä näin pitänyt käydä.

Katkerat kyyneleet

Edarin Muyien raastava kausi päättyi putoamiseen Liigasta. Ensi kaudella Jyväskylässä ei pelata naisten pääsarjatason salibandya.

Teksti: Harri Pirinen
Kuvat: Esa Jokinen

Naisten liigajoukkueen hyökkääjä Veera-Maria Jalkanen kävelee kauden viimeisen ottelun jälkeen Palokan koulun pukukoppikäytävällä vaivalloisesti ontuen. Pelin puolivälis-

sä tullut paha puujalka on lopettanut Jalkasen pelin kesken, ja nyt koskee viettäviesti. Ulos päästyään Jalkanen menettää liukkaalla pihalla klenkatessaan tasapainonsa ja kaatuu pahannäköisesti selälleen. Ylös päästäkseen Jalkanen tarvitsee läsnäolijoi-

den apua.

Symbolisesti tässä tapahtumasarjassa on kuin Edarin Muyien liigakausi pienois-koossa.

Pahoja iskuja, kipua ja tuskaa, epäonnea, kummelluksia.

Kaatuminen, jonka jälkeen tarvitaan apua.

Jalkasen loukkaantuessa viimeisen liigakarsintaottelun puolivälissä tilanne oli tasan 2-2. Tämän jälkeen Pelicans SB meni menojaan, nousi Liigaan ja lähetti Muyat divariin.

Katse tyhjyyteen – ja sitten eteenpäin

Tuon ottelun loppusummerin pärahdeettyä tiivistyi jälleen kerran urheilun suuri draama. Toisessa päädyssä kenttää kiljuttiin, naurettiin ja itkettiin ilosta. Toisessa päädyssä vain itkettiin.

Puoli tuntia pelin päättymisen jälkeen pitkän päivätyön O2:n naisten kanssa tehnyt valmentaja Jere Viljanmaa tuli pukukopista ulos punertavin silmin. Kun maa-

liavhivalmentaja Jaakko Andersson kävi myöhemmin halaamassa päävalmentaja Kari Saukkosta, kumpikaan ei saanut sanottua mitään.

Saukkonen katsoi vielä pitkään tyhjyyteen, kunnes käänsi vetiset silmänsä kysyjää kohti.

”Sellainen fiilis on, että teimme kaiken, mitä osasimme ja pystyimme. Peli ja tulos-taulu kertoivat, että jossiteltevaa ei jäänyt. Pelicans oli meitä parempi”, Saukkonen myönsi.

Jos Saukkonen jotain jossitteli, Liigan runkosarjaa. Kahtia jakautuneen Liigan hännillä kolme viimeistä eli O2, NST ja ÄIF pelasivat ”omaan sarjaansa” siitä, kuka selviytyy pudotuspeleihin ja ketkä kaksi joutuvat karsintoihin.

”Niissä peleissä, eli NST:tä ja ÄIF:aa vastaan vierassa, emme pystyneet ottamaan niitä pisteitä, mitkä olisi pitänyt ottaa”, Saukkonen summasi.

Putoaminen tietysti harmitti, mutta kipeällä hetkellä Saukkonen tunnusti myös realiteetit.

”Meillä oli todella kokematon joukkue. Sellaisia pelaajia, jotka olisivat koskaan pe-

lanneet liigatasolla voittavaa peliä, oli tosi vähän. Jouduimme opettelemaan asioita ilman viime metreille asti”, Saukkonen sanoi.

”Mutta en minä tätä kautta pelkästään mollivoittoisena näe. Tämä oli meille kasvun ja opettelu kausi, niin kuin on seuraavakin. Aloimme jo tällä kaudella luoda joukkueeseen kovempaa urheilun kulttuuria. Olemme tunnustaneet asioita, joissa meidän on petrattava, ja niiden asioiden kehittäminen jatkuu, nyt divarissa”, päävalmentaja puntaroi.

Hukattu mahdollisuus

Yksi asia, jossa O2 tällä kaudella epäonnistui, oli kaupungin parhaiden pelaajien saaminen samaan, Liigassa pelaavaan joukkueeseen. Kun Happeen naiset viime keväänä luopuivat liigapaikastaan, kaupungin naissalibandy lippulaivan asema jäi Amppareille.

Sitä, yllättäen eteen tullutta tilannetta, seura ei osannut käsitellä eikä hyödyntää.

”Tilanne oli viime keväänä sikäli hankala, että meillä oli jo tosi paljon sopimuksia, kun tieto Happeen luopumisesta tuli. Kun

on jo lettu sitouttaa joukkuetta yhteen, on haaste panna palettia kovasti uusiksi. Tammikuussa keskusteltiin uusien pelaajien ottamisesta joukkueeseen, mutta päädyimme viemään kauden loppuun samalla joukkueella”, Saukkonen kertoi.

”Tässä palapelissä on monta palasta. Meidän pelaajamme maksavat kaudesta pitkän pennin. Jos päästäisiin tilanteeseen, että pelaajien ei tarvitsisi itse maksaa pelaamisesta, olisi helpompi myös tehdä muutoksia joukkueeseen”, Saukkonen huomautti.

Saukkonen on kuitenkin vakuuttunut, että putoaminen ei ole minkään loppu –päinvastoin.

O2-Jyväskylä on kasvanut viime vuodet hirmuista vauhtia ja profiloitunut vahvasti lasten ja nuorten liikuttajaksi. Seuran hieman yli 1100 jäsenestä noin puolet on alle 12-vuotiaita. Nyt, kun kolme vuotta jatkunut sinnittely liigapaikan puolesta hävitettiin, seuralla on hyvä mahdollisuus valaa myös huippu-urheilun pohja rauhassa kuntoon.

–Seuran tahtotila on, että kaupungissa on tulevaisuudessa hyvinvoiva liigatason joukkue. Potentiaalia tässä kaupungissa on paljon, Saukkonen tiesi. ●

Pimpiäisillä huippukausi!

Naisten kakkosjoukkue pääsi juhlimaan nousua divariin.

Teksti: Jenna Viljakainen

O2-Jyväskylän naisten kakkosjoukkueen eli tuttavallisemmin Pimpiäisten kausi oli pitkälti juuri sellainen kuin osatiin odottaa. Kausi laitettiin pakettiin huhtikuun alussa juhlimalla nousua seuraavaksi kaudeksi 1. divisioonaan! Miten tähän pisteeseen päädyttiin?

Aiemmistä vuosista poiketen viime kesänä tehtiin päätös, että pelaamisesta tehdään hieman tavoitteellisempaa: mielessä oli juuri nousu ylempälle sarjatasolle. Valmentajaksi kelkkaan hyppäsi Jere Viljanmaa, joka auttoi meitä aina, kun edustusjoukkueen hommilta kerkesi.

Syyskausi päästiin lopettamaan sarjan kärkipaikalla, sillä tappio oli koettu vain rakasta paikallisvastustajaa Happeeta vastaan. Riihimäkeläisen RSS Pantherin kanssa laitettiin kerran pisteet jakoon. Kevätpuoli sarjassa hoidettiin kunnialla loppuun välillä paljonkin vaihdelleella kokoonpanolla, mikä tarkoitti ovien aukeamista divarikarsintoihin.

Divarikarsintojen ensimmäisessä vaiheessa kaatuivat yhden superpäivän aikana niin Josba, LoSB kuin ISB, ja näin ollen pelit jatkuivat ansaitun lohkoitomyötä. Edessä olivat vielä niin sanotut tosipelit, joita Pimpiäisten leirissä odotettiin erittäin innokkaina!

Vastaan loppuhuipennukseen saatiin Nurmijärveltä SB-Pro II. Lähtöasetelma oli harvinaisen selvä: kahdella voitolla divariin. Lopulta nurmijärveläisistä ei ollut kunnolla haastamaan Pimpiäisten porrä-

ystä. Kotona pelatussa pelissä SB-Pro jäi jalkoihin 10-5 ja parin päivän päästä Nurmijärvellä Pimpiäiset leikkittelivät 13-3-voiton. Nousujuhlat olivat valmiit alkamaan!

Näin jälkikäteen voidaan todeta, että lopputulos oli se, mitä kyseessä olleelta kokoonpanolta voitiin odottaa. Kerrassaan kiva kausi takana, pelattiin tosissaan, mutta

ei kuitenkaan liian vakavasti! Tärkeintä on kuitenkin se, että pelaaminen on hauskaa.

Kiitos ja kiitti kaudesta 2017-18. Erityisesti Pimpiäiset haluavat kiittää Palokkaan 6.4. saapunutta yleisöä ja rumpuryhmää, teitte tunnelmasta oikeasti loppuhuipenuksen arvoisen! Nähtäväksi jää, mitä seuraava kausi tuo tullessaan! ●

Silja Penttinen palasi kesken kauden joukkueen avuksi. Pettymys oli hänellekin valtava.

Naisten kakkosjoukkueen kausi päättyi railakkaaseen tuuletukseen.

AMPPARIEN

kausi 2017–18 kuvina

Kaikella on tarkoituksensa

Syksyllä olimme naisten edustusjoukkueen kauden suhteen optimistisiä, ja ainekset kilpailukykyiseen joukkueeseen vaikuttivat olevan kasassa. Eikä nyt voi sanoa, etteivätkö ne olisi olleetkin. Emme vain osanneet hyödyntää näitä tarjottuja aineksia oikealla tavalla.

Kauden mittaan erinäköiset haasteet kasautuivat liian suuriksi. Pelaajia loukkaantui, osa haki kadonnutta motivaatiota pelitauolta, päävalmentaja ei pystynyt panostamaan joukkueeseen suunnitellulla tavalla työkiireidensä vuoksi ja junnuja kuormitettiin paljon sekä omilla että naisten peleillä.

Potentiaalisen haastajajoukkueen ainekset haihtuivat savuna ilmaan. Tavoiteltu pudotuspeli paikka jäi haaveeksi, lopulta myös liigapaikka.

Vaikka loppukauden tapahtumat olivatkin erittäin suuri pettymys naisten liigajoukkueelle ja itselleni, näen asian nyt aika paljon valoisammin kuin tuona harmaana maaliskuun lopun päivänä, jolloin liigapaikkamme valui käsistämme. Kuten vastustajamme Pelicans SB:n paidoissakin luki, he tekivät töitä liigapaikan eteen. Ja he ottivat sen ansaitusti meidän neniemme edestä.

Kaikella on kuitenkin tarkoitus – tälläkin.

Ensi kaudella haemme uutta vauhtia ja intoa 1. divisioonasta. Saamme toivottavasti runsaasti kauan kaivattuja voittoja niiden mukana itseluottamusta Salibandyliigaan kaudelle 2019–20. En jaksaa uskoa, että tyydyimme ensi kaudella yhtään vähempään kuin liiganousuun. Divari antaa meille paljon paremmat eväät kehittymiseen ja vahvan henkisen tason löytämiseen kuin liigan hännillä räpiköinti.

Sarjajärjestelmä muuttuu Naisten Liigan osalta dramaattisesti parin seuraavan kauden aikana. Kaudelle 2019–20 Naisten Liigaan on tulossa kaksi lohkoa, joista A-lohossa pelaa kahdeksan parasta ja B-lohossa kahdeksan muuta joukkuetta. Tarkoituksena on antaa enemmän tasaväkisempiä pelejä kummallekin lohkolle.

Odotan mielenkiinnolla, miten naisten salibandy kehittyä uudistuksen myötä. Ensi kaudella neljä parasta 1. divisioonan joukkuetta nousee suoraan salibandyliigan B-lokkoon, johon joukkoon mekin tähtäämme.

Kausi on nyt purettu atomeiksi ja kissat nostettu pöydälle. On aika ryhtyä rakentamaan aivan uutta versiota Jyväskylän naissalibandy kärkeä. Jo viime kaudella rajusti alkanut muutosvaihe jatkuu varmasti edelleen, ja moni pelaaja on väistämättä siirtymässä muualle tai ripustamassa mailan nauhaan lopullisesti.

Luotan kuitenkin siihen, että saamme tarvittavat vahvistukset ensi kaudelle naisten edustusjoukkueeseen ja voimme lähteä taas luomaan vahvaa runkoa jyväskyläläiselle naissalibandyille. Tähän tuo oman tärkeän lisänsä valmennusrinkiin hypännyt kultaakin arvokkaampi valmentajalegenda Seppo Pulkkinen.

Tässä on nyt meidän tilaisuutemme kasvaa ja luoda kestävä pohja naissalibandy tulevaisuudelle Keski-Suomessa. Nyt on aika ottaa vastuuta ja vetää ne kuuluisat työhaalarit niskaan. Meillä on erittäin potentiaalinen juniorirunko, jota ollaan kasvattamassa hyvää vauhtia koti aikuisten sarjoja.

Laadukas juniorityö on meidän avaimemme Suomen valloittamiseen tulevaisuudessa. O2-Jyväskylä seurana tekee erittäin arvokasta työtä tarjoten mahdollisuuden lahjakkaille junioreilleen kehittyä parhaassa mahdollisessa ympäristössä ja valmennuksessa. Uusi hallihanke on erittäin toivottu lisä tähän ja parantaa entisestään juniorien harjoitusmahdollisuuksia. Vielä on muuten tontteja tarjolla, jos et ole jo hankkinut omaasi!

Pelkkien juniorien varaan Jyväskylän salibandy tulevaisuutta ei kuitenkaan voida rakentaa. Ihan yhtä paljon kuin nuoruuden intoa ja viikkellä jalkoja tarvitsemme myös kokemusta ja henkistä vahvuutta. Näiden sopivasta suhteesta koostuu hyvä joukkue.

Toivon, että myös "vanhat jyyrät" jaksavat sitoutua touhuun ja löytävät palon panostaa salibandy tulevaisuuteen. Nyt on aika puhalttaa yhteen hiileen Jyväskylän naissalibandy elvyttämiseksi, koska meidän on aika palata Suomen kartalle.

Oma tieni Ampparien naisten edustuksen pelaajana on nyt tullut päätökseensä. Ajatus on kytenyt mielessä jo pari kautta, ja nyt tuntuu, että pelillisesti olen antanut kaiken, mitä annettavaa on ollut. On aika suunnata katse muihin juttuihin.

Puhun tässäkin silti edelleen meistä, koska ampparisydän palaa rinnassani edelleen vahvasti, ja epäilemättä minut nähdään jonkinlaisessa roolissa seurassa tulevaisuudessakin. En usko, että voin koskaan elää kokonaan ilman salibandyä.

Pelit on nyt kuitenkin tältä erää pelattu. Toivon, että voin antaa salibandyille ja teille Amppareille joskus takaisin yhtä paljon kuin olette antaneet minulle. Paljon treeni-intoa ja auringon hellimää kesää isoille ja pienille Amppareille!

Terveisin

#17 Jenni Pekkarinen

Kirjoittaja oli päättäneellä kaudella Edarin Muyien kapteeni.

Kapteeni loppuun asti. Näihin lohdutushalauksiin päättyi Jenni Pekkarisen ura.

www.seppalaakarit.fi

p. (014) 577 0100

Ahjokatu 11,

40320 Jyväskylä

KAAPO VARIS

Korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri

PÄIVI LINTU

Ihotautien ja allergologian erikoislääkäri

LASSE LEVOMÄKI

Urologian erikoislääkäri

TERVETTÄ ARKEA

Seppälääkärit on keskisuomalainen työntekijöidensä omistama uusi lääkärikeskus. Toimimme Seppälässä, eli meidän luoksemme on helppo tulla niin omalla autolla, kuin julkisillakin. Tarjoamme yleislääkäripalveluiden lisäksi näyttö- ja kuvantamispalvelut, sekä osaamisen yli kahdeltakymmeneltä erikoisalalta, yli viidenkymmenen lääkärin joukkueen voimin. Tervetuloa!

Meitä voit seurata myös Facebookissa

Eero Luukkanen (vas.), Eemil Mustonen ja Arttu Sorri pelasivat C1-pojissa.

Teksti: Patrik Salmensaari
Kuvat: Tommi Rautasalo

C1-pojilla todella opettavainen kausi

Seuran ensimmäinen poikien SM-sarjajoukkue pärjäsi mukavasti. Tärkeämpää oli silti urheilijan elämän ja itsensä johtamisen opettelu.

Joukkueen rakennus alkoi jo kaksi vuotta sitten, kun naapuriseura Duxista tuli iso määrä pelaajia O2-Jyväskylään. Tämän ajan ryhmä on pysynyt lähes samana. Ikäluokan tryoutit käytiin viime keväänä, ja niiden perusteella valikoitui tälle kaudelle kaksi peliryhmää, edustus- ja kilpajoukkue.

Kesäkausi harjoiteltiin kovaa ja kasvatet-

tiin joukkuehenkeä, jotta oltaisiin valmiita tosipelien alkaessa. Molempien ryhmien virallinen pelikausi polkaistiin liikkeelle SM-karsinnoissa. Edustusjoukkue pelasi pelinsä kotiareenalla Palokassa ja kilpajoukkue matkasi Helsinkiin.

Edustusjoukkueen pelit sujuivatkin mallikkaasti: joukkue voitti kaikki kolme peliään ja otti näin suoran paikan SM-sarjasta. Kilpajoukkueen saaliiksi jäi näistä peleistä

vain kokemusta. Tästä joukkueen matka jatkui kohti eliittikarsintoja, ja lopulta joukkue päätyi pelaamaan kilpasarjaa.

Putkia ja valoja päälle

Kausi käynnistyi sarjan osalta syyskuun lopulla Espoossa. Tiukan ottelun lopputuloksena oli yhden maalin tappio, ja näin pistetili jäi vielä avaamatta. Viikkoa myö-

hemmin kotiluolassa Palokassa Tiikerit kaatui 9-6, ja Ampparit nappasi ensimmäiset SM-sarjapistet.

Seuraavaksi Koovee kaatui jatkoajalla, ja sitten hävittiin KrP:lle. Ensimmäisenä tuplaviikonloppuna pelattiin molemmat ottelut vieraisissa. Siitä aloitettiin kolmen ottelun voittoputki, jonka aikana kaatuvat GrIFK, Heinola ja viime kauden kakkonen TPS. Voittoputken jälkeen hävittiin kaksi kertaa Steelersille ja kerran sarjakärki EräViikingeille. Muutaman hävityn pelin jälkeen päästiin taas voittojen tielle, kun ÄIF voitettiin kotona jatkoajalla.

Itsenäisyyspäivänä koettiin hyvin erikoinen ottelutapahtuma Karhuja vastaan, kun ensimmäisellä erätauolla Palokasta katkesi sähköt. Sähkökatkon vuoksi pelipaikkaa vaihdettiin kesken ottelun, ja ottelu pelattiin loppuun Liikuntakeskus Buugissa. Erikoisen tapahtuman päätteeksi kotijoukkue voitti ottelun numeroin 7-3.

Ennen joulutaukoa otettiin tärkeä voitto Oilersista, mutta Tiikereitä vastaan pelatussa ottelussa taisimme olla jo joululomalla ja hävisimme ranskareilla 7-8.

Jouluna pidettiin lyhyt tauko ja hommia jatkettiin heti uudenvuoden jälkeen, sillä seuraava peli koitti jo vuoden ensimmäisenä viikonloppuna. Kevätkaudella joka toinen ottelu voitettiin ja joka toinen hävittiin. Runkosarjassa ehdottomasti kovin

Harri Salminen (vas.) ja Tuomas Pulkkinen valmensivat C1-poikia.

Maalla päästiin tuulettamaan riittävän usein, että paikka pudotuspeleissä aukesi.

voitto otettiin kotikentällä runkosarjan voittajasta EräViikingeistä hienon esityksen jälkeen, lopputulos 6-3. Kevätkaudelle mahtuivat myös tärkeät voitot Granista ja KrP:stä. Kaksi kertaa hävittiin jatkoajalla, Heinolalle ja ÄIF:lle.

Pääsiäishuumaa Palokassa

Runkosarjan loputtua sarjataulukon tilanne oli todella tasainen. Presidents' Trophyn eli runkosarjan voiton nappasi Eräviikingit selkeästi 37 pisteellä. Sarjan tasaisuudesta kertoo paljon se, että toiseksi sijoittuneella Oilersilla oli 30 pistettä, ja 27 pistettä saalistanut GrIFK joutui pelaamaan niin sanottuihin säälipelijareihin.

Amppareiden saaliiksi kertyi 28 pistettä, joka toi joukkueelle 6. sijan. Tasapisteissä Amppareiden kanssa olivat Steelers ja ÄIF, mutta molemmat joukkueet menivät Amppareiden ohi keskinäisten pelien takia.

Playoffeissa vastaan asetui neljänneksi sijoittunut Steelers, jolla oli sarjassa koti-etu. Ensimmäinen ottelu pelattiin pitkänperjantaina Hämeenlinnassa. Steelers oli kyseisessä ottelussa parempi ja otti ensimmäisen kiinnityksen jatkoapaikkaan. Heti seuraavana päivänä toinen ottelu pelattiin Palokassa, jonne oli saapunut suurilukuisen kotiyleisö kannustamaan Amppareita.

Ottelusta ei panosta puuttunut, ja se näkyi ottelussa. Myös yleisö oli tämän tiedostanut, ja kannustushuudot raikasivat läpi

ottelun. Tiukan ottelun jälkeen Steelers oli parempi ja eteni neljän parhaan joukkoon. Ampparien kausi päättyi siis harmillisesti pudotuspelien ensimmäiselle kierrokselle. Tästä otetaan kuitenkin opiksi ja seuraavana vuonna mennään vielä pidemmälle.

Hienoja muistoja, tärkeitä oppeja

Kausi on ollut varmasti jokaiselle ikimuis- toinen ja monella tapaa opettavainen. Lähes kaikki pelasivat ensimmäistä kertaa täysimittaisia ja yksittäisiä pelejä.

Joukkue oli myös jälleen mukana Vierumäen salibandyakatemiassa, jota johtaa Jere Vasarainen yhdessä muiden urheilutietäjien kanssa. Mentoreina akatemiassa toimivat lajilegendat Mikko Kohonen ja Mikael Järvi, mukana on myös huipputähti Miko Kailiala.

Leireillä tehtiin fyysisiä testejä, harjoiteltiin joukkuepelää, hiottiin omia taitoja, opiskeltiin salibandyä ja urheilijan elämää. Toisella kaudella olennaisena teemana on ollut itsensä johtaminen, ja tästä aiheesta pelaajille on tullut leiriltä kotitehtäviä. Leirejä oli kauden aikana neljä, ja kaikki olivat todella antoisia, opettavaisia ja ennen kaikkea hauskoja.

Ensi kaudeksi 2002-poikien ikäluokka siirtyi B-junioriin 2001-syntyneen ikäluokan seuraksi. •

Kirjoittaja on C1-poikien kapteeni.

JyLi ry
Frisbeegolf

Tapahtumia
10.5 Helatorstai Open Keijonkangas
12.5 WGE + Junior Open Keijonkangas
Naisille ja tytöille suunnattu maailmanlaajuinen tapahtuma!
Poikajuniorit myös tervetulleita
Tytöiltä eikä naisilta vaadita lisenssiä

Firmagolfit yrityksille!
Viikkokisat! Heittoklinikat! Junioritreffit!

Seuran jäsenyydet
6€ Juniorit, sisältää kiekon ja jäsenpaketin!
Jäsenpaketteja 100:lle ensimmäiselle eli hiity heit!
22€ Aikuiset, mm. 50% alennus Laajikseen

Seuraan liittyminen ja lisätieto
www.jyli.fi

Kuva: Jesse Kyytinen

Harvat voitot aiheuttivat tytöissä suuren riemun.

C-tyttöjen ensimmäinen kausi SM-sarjassa oli huima kokemus

Teksti: Jesse Järvinen
Kuvat: Arto Ikola

C-tyttöjen kausi oli upea tarina, vaikka menestys SM-sarjassa jäikin laihaaksi. Kauden alkaessa joukkueen viralliseksi tavoitteeksi sovittiin paikka SM-sarjassa, mutta rehellisesti sanottuna valmennus oli valmistautunut pelaamaan joko SM- tai aluesarjaa.

SM-karsinnan raadollisuus juniorien salibandyssä on asia, jota kiekkopiireistä mukaan tullessa on vaikea ymmärtää. Juniorijoukkueiden tulee olla yhtenä viikonloppuna elo-syyskuussa parhaassa kunnossaan, eli kaikki terveenä ja erinomaisessa pelivireessä. C-tyttöjen osalta SM-karsinta oli upea: tytöt onnistuivat näyttämään taitonsa, ja joukkueen koko potentiaali saatiin puristettua ulos kahden päivän aikana. Nuoren joukkueen palkintona oli paikka SM-sarjassa ja ämpärillinen kokemusta siitä, mitä voittaminen kovimmalla sarjatasolla vaatii.

C-tyttöjen SM-sarjan taso oli uskomattoman kova. Kerta toisensa jälkeen yllättivät niin pelaajat, valmentajat kuin katsojakin. Pelin vauhti luonnollisesti vain nousi kauden edetessä, ja parhaimmillaan pelit tarjosivat upeaa viihdettä.

Tyttösalibandyn taso onkin sellaisessa nosteessa, että näiltä tulevilta liigapelaajilta voi odottaa lähes mitä vain. O2:lle kausi

oli tietysti raskas, koska tappiosta tappioon matkaavan joukkueen itseluottamusta ja uskoa koeteltiin, mutta tyttöjen pokka piti hienosti loppuun asti. Joukkueen henki on ollut todella vahva, ja pelaajat ovat silminnähdessä nauttineet toistensa seurasta. Tämä on myös kantanut joukkuetta, ja tappiot on usein ollut helppo kääntää voitoksi jo viimeistään kotimatalla bussissa.

Tyttöjen raju yritys sekä joukkueen kehittyminen noteerattiin useaan otteeseen myös vastustajan leirissä, ja monet joukkueet jakoivat kiitellä pelaajien yrittämistä sekä koko joukkueen kehittymistä haastavan kauden keskellä.

Tytöt pelasivat kauden mittaan useita harjoitusotteluita myös O2:n ja muiden seurojen naisjoukkueita vastaan. Näistä peleistä tytöt saivatkin voimaa tekemiseensä, koska kehitys oli myös tuloksellisesti selvästi nähtävissä ja pystyimme nappaamaan voiton useammaltakin naisten joukkueelta.

Kauden ehdoton huipentuma osui kuitenkin Tampereella pelattuun sarjaotteluun Classicia vastaan. Tytöt tiesivät, että Classicille olemme aina pärjänneet, ja tuo usko näkyi ottelun jokaisessa hetkessä aivan ensimmäisiltä sekunneilta alkaen. Kun hurjan taistelun jälkeen taululla komeilivat lukemat 2-5 O2:n hyväksi, oli riemu ylimillään. Siinä pelissä kaikki vain meni kerta

kaikkiaan nappiin. Pukukopissa pelaajilla oli mestaruusjuhlinnan kaltaisia elkeitä, ja käytävillä kaikui viestejä niin ”Pojan saunomisesta” kuin ”Voitolla yöhön lähtemisestä”.

Tyttöjen systeemissä asiat muuttuvat pikaisesti. Ensi kaudelle joukkue on taas uusi ja rakentaminen aloitetaan alusta, kun osa pelaajista jatkaa matkaansa B-tyttöihin ja D-tytöistä saadaan uusia vahvistuksia C-tyttöjen joukkueeseen. Lienee selvää, että joukkue tavoittelee jälleen paikkaa SM-sarjassa, mutta varsinainen tavoitteiden asettaminen tapahtuu kesän mittaan. ●

HIT MIX JYVÄSKYLÄ 88,0 MHz

Unelmia ja toimistohommia

Teksti: Harri Pirinen
Kuva: Jani Saukko

Jani Saukon aikana O2-Jyväskylä on kasvanut räjähdysmäisesti. Syksyyn mennessä toteutuu yksi toiminnanjohtajan suurista unelmista.

Sattumalla on joskus suuria seurauksia.

No, silkkää sattumien sarjaahan ihmisen elämä ylipäättään on. Toinen toistaan seuraavien tapahtumien ketjua, jossa kaikki vaikuttaa kaikkeen.

Mutta jotkut sattumat vaikuttavat tuleviin tapahtumiin enemmän kuin toiset.

Jani Saukko aloitti 20-vuotiaana nuorena miehenä kotikaupungissaan Rovaniemellä Lapin Urheiluopistossa opiskelut liikunta-neuvojaksi. Samaan aikaan Lapin Ammattikorkeakoulun puolella opiskeli jyväskyläläinen salibandyentusiasti Jyri Korsman.

Jani pelasi Napapiirin Salibandyssa kakkos- ja kolmosdivaria. Opiskelujen päättötyönään hän käynnisti NSB:ssä junioritoiminnan vuonna 2004 ja pyöritti toimintaa vuoteen 2009 asti.

Syksyllä 2009 Janin silloinen tyttöystävä ja nykyinen vaimo Henna pääsi Jyväskylän yliopistoon opiskelemaan kemiaa. Hennan mukaan ”Suomen Ateenaan” muuttanut Jani tunsu yhden jyväskyläläisen – Korsmanin, joka tosin ei tuolloin asunut kaupungissa.

”Halusin vain pelata. Jyrin kautta tunsin seuran ja päädyin Amppareihin”, nyt 36-vuotias Jani muistelee.

Siitä se sitten lähti.

Salibandya ja vauvauintia

Kolmen kauden ajan Jani pelasi Ampparien edustusjoukkueessa ja kävi töissä Saarijärvellä uimaopettajana ja -valvojana.

Edustusjoukkueen mukana häärinyt O2-Jyväskylän puheenjohtaja Kari Jauhiainen oli perillä Janin taustoista ja taisi nähdä kristallipallostaan kymmenen vuoden päähän tulevaisuuteen. Kari puhui Janille ajatuksestaan käynnistää toden teolla junioritoiminta myös Amppareissa. Vuorotyö Saarijärvellä esti kuitenkin Janin mahdollisuudet ryhtyä tähän toimeen.

”Vuonna 2012 lopetin pelaamisen, ja tuntuu, että olin saanut tarpeekseni ajamisesta Saarijärvelle. Sovimme, että jos löydän jostain puolipäivätyön, rakennetaan sellainen malli, että teen seuralle töitä toisen puolikkaan. Se toinen puoli löytyi vauvauinnin ohjaamisesta”, Jani muistaa.

Jani tuli töihin Amppareihin vuonna 2012, kun seurassa oli noin 150 jäsentä.

”Syksyllä 2012 käynnistettiin Amppariliiga ja koulujen iltapäiväkerhotoiminta.

Johtoajatus oli, että viedään toiminta lähelle lapsia”, Jani kertoo.

Kadonneista kengistä sponsorisopimukseen

Pikkuhiljaa Janin seuralle tekemä tuntimäärä lisääntyi, ja juniorivastaavan titteli muuttui ensin junioripäälliköksi ja sittemmin toiminnanjohtajaksi. Seitsemän vuoden aikana seuran kasvuvauhti on ollut hurja: nyt jäseniä on lähes 1000 enemmän kuin Janin aloittaessa, eli 1130.

”Nykyään täysipäiväisenäkään työntekijänä tunnit eivät tahdo riittää. Pitäisi pystyä delegoimaan tehtäviä paremmin. Itselleni kuuluvat edelleen junioripäällikön hommat ja niiden lisäksi toiminnanjohtajan työt”, Jani huokaa.

Tehtävien kirjo on todella värikäs.

”Toisessa ääripäässä etsin omistajia juniorien treeneissä kadonneille kengille, toisessa neuvottelen kymmenien tuhansien eurojen arvoisia yhteistyösopimuksia. Turnauskioskeihin ei sentään tarvitse leipoa – Henna hoitaa sen puolen!” Jani naurahtaa.

”Niin kliseistä kuin onkin sanoa näin, parasta työssä on se, että jokainen päivä on erilainen. Plussaa työssä on vapaus toimia ja organisoida omaa toimintaa – vähän kuin olisi yrittäjänä seurassa. Päivät eivät ole kahdeksasta neljään toimistopäiviä. Kolikon kääntöpuoli on, että välillä tämä on 24/7-homma.”

Arvostusta myös valtakunnallisesti

Oleellista on, että samaan aikaan kun seura on kasvanut räjähdysmäisesti, seuran toiminnan laatu on pysynyt korkeana. Tästä kielivät mm. valinta Keski-Suomen Vuoden nuorisourheiluseuraksi 2017 ja Vuoden Urheiluseura -ehdokkuus Urheilugaalassa 2018.

Tämän vuoden alussa Salibandyliitto palkitsi Janin Keski-Suomen alueen salibandyyn hyväksi tehdystä työstä.

”Seuran saamat tunnustukset kertovat hyvästä työstä ja tuntuu hyvältä. Henkilökohtaisessa tunnustuksessa oma tunne oli jotenkin erilainen. Kyllä sekin hyvältä tuntui”, Jani myöntää.

Työ ei ainakaan vähene, sillä laji ja seura kasvavat jatkuvasti. Kesän aikana saadaan taas yksi konkreettinen näyttö lajin eteen tehdystä työstä, kun seuran oma kenttä, Ampparipesä, valmistuu Killerille. Se on Janille yhden unelman täyttymys.

”Neljän vuoden ajan olemme kiertäneet erilaisia tiloja ja kartoittaneet mahdollisuutta rakentaa oma kenttä. Nyt se homma saadaan maaliin. Oma kenttä auttaa lisäämään toimintaan laatua entisestään.”

”Mutta tämän neljän vuoden aikana seuran jäsenmäärä on tuplaantunut. Kohta pitää varmaan hankkia toinen oma kenttä!”

Työ jatkuu, unelmat kasvavat. ●

Isäänikin paremmin? Jani Saukon poika Miro on jo tuttu näky Ampparien tapahtumissa.

Ja siellä kaikilla oli niin mukavaa!

Ampparit ja HopLop Jyväskylä aloittivat keväällä yhteistyön. Ensimmäisessä HopLopin Ampparipäivässä riitti vauhtia ja surinaa!

O2-Jyväskylä ja liikuntaseikkailupuisto HopLop Jyväskylä solmivat maaliskuussa yhteistyösopimuksen. Käytännössä yhteistyön hedelmistä päästiin nauttimaan ensimmäisen kerran huhtikuun puolivälissä järjestetyssä HopLopin Ampparipäivässä.

Tuona keskiviikkoiltana HopLop täyttyi oranssista väristä sekä todella vauhdikkaasta ja äänekkäästä surinasta, kun noin 40 Amppari-junioria alle 1-vuotiaasta alkaen otti niin sanotusti paikan haltuun. Hauskaa tekemistä riitti niin paljon, että innokaimmat viettivät HopLopissa lähes

neljä tuntia – eikä aika todellakaan käynyt pitkäksi.

”O2-Jyväskylä oli minuun yhteydessä ja vakuutuin siitä, että yhteistyö rikastuttaa molempien osapuolten toimintaa. HopLop haluaa tehdä Suomesta lapsiystävällisemmän maan liikunnan ja seikkailujen kautta. Yhteistyö O2:n kanssa on hyvinkin luonnollista, sillä heidän panoksensa lasten liikuttajana on paikkakunnallamme saanut tunnustusta jopa Urheilugaalan ehdokkaaksi saakka”, HopLop Jyväskylän puistonjohtaja Ulrika Kiviharju perustelee yhteistyön aloittamista.

”Olimme pitkään hakenet sisäaktiiviteetti- ja teippuista parhaiten tarkoituksiimme

ja arvoimme sopivaa yhteistyökumppania. Kun istuimme saman pöydän ääreen, oli nopeasti selvää, että juuri HopLop on meille sopivin kumppani alakouluikäisten lasten liikuttamiseen”. O2-Jyväskylän toiminnanjohtaja Jani Saukko puolestaan sanoo.

HopLopin Ampparipäivä toteutetaan 2–3 kertaa vuodessa. Seuraava Ampparipäivä on vuorossa syksyllä. Siitä tiedotamme jäsenistölle lähempänä.

Myös Ampparien kesälomaleireillä kesäkuun alussa yksi leiripäivä kummallakin viikolla vietetään HopLopissa. Muista käydä ilmoittautumassa leireille! ●

HAASTA ITSESI SEIKKAILUUN!

O2-jäsenetu koko kesän:
kiipeilemään edullisemmin arkisin
-20% normaalihintaisista lipuista
henkilökohtainen etu, voimassa jäsenkorttia näyttämällä
HUOM! Toukokuussa etu kaikkina aukioloaikoina

SEIKKAILUPUISTO LAAJAVUORI

TARJOUS JOUKKUEILLE

Laajavuoren Seikkailupuisto on yksi Pohjoismaiden suurimmista! Kiivettävää on puissa ja tolmissa yli 2.2km. Alueella on myös ravintola, hostelli, kylpylä ja paljon muuta tekemistä!

SEIKKAILUPUISTO

Seikkailupuistolippu 16€/hlö. Ryhmän minimikoko on 15 lipun ostajaa. Valvojat kiipeilevät maksutta joukkueen mukana.

SAUNAT JA TILAT

Vuorilammen aito savusauna 455€/ilta (tupa 20 hengelle) + palju 150€
Laavu kotakeittiöllä 150€ savusaunan yhteyteen, lämmitettävä, 30 henkeä
Caravan-alueen saunatilat 150€/ilta, sisältäen Pommarin käytön yksityisenä oleskelutilana

RUOKAILUT

Tarjoamme ryhmille myös ruokaa. Runsas buffet-ruokailu 12€/hlö.
Ravintolamme tekee myös burgereita tai pizzoja ryhmille, pyydä tarjous.

VARAUKSET JA TIEDUSTELUT

Lue lisää joukkueiden kauden aloituksista ja päätöksistä osoitteessa: laajis.fi/joukkueet
Ota yhteyttä: puh. 0207 436 437 • info@laajis.fi

LAAJIS

URBANOUTDOORS

laajis.fi

Kypärämäki 2003-05

D2-pojat oranssi

E2-pojat valkoinen

E2-pojat musta

E2-pojat oranssi

E2-pojat punainen

E2-pojat keltainen

F2-pojat 2009 valkoinen

F2-pojat 2009 musta

F2-pojat 2009 oranssi

Kuukkala 2011-12

Keljonkangas 2011-12

F2-pojat 2009 punainen

Kuukkala 2009-10

Vaajakoski 2011-12

Mankola tytöt

Mankola 2009-10

Palokka 2009-10

Vaajakoski 2009-10

Mankola 2011-12

KESÄLOMALEIRI

2018

Salibandy Jalkapallo Parkour
Frisbeegolf
Uinti

viikoilla 23 ja 24

O2-Jyväskylä järjestää 2005-2012
syntyneille liikuntaleirin, joka sisältää
kaikenlaisia pelejä ja leikkejä niin
sisällä kuin ulkona.

Hinta 100€/vko (lounas 7€)
Ilta-/aamupäivät 60€/vko,
yksittäinen päivä 15€
Leiripäivä 8-16, ohjaajat paikalla
7.45-16.15

Lisätietoa
www.o2-jkl.fi -> tapahtumat
tai Juha-Pekka Manninen,
puh.040 720 1694
juha-pekka.manninen@o2-jkl.fi

AMPPARILIIGAN KESÄ 2018

Salibandya kerran viikossa
2008-2013 syntyneille
tytöille ja pojille!

Amppariliiga alkaa 14.5.
ja päättyy elokuussa
pelattavaan
lopputurnaukseen.
Hinta 50€
(jäsenmaksu 20€)

Ilmoittautuminen ja lisätietoa
www.o2-jkl.fi -> amppariliiga
tai Juha-Pekka Manninen,
puh. 040 720 1694 tai
juha-pekka.manninen@o2-jkl.fi

INTERSPORT JYVÄSKYLÄ KESKUSTA ON

02 JYVÄSKYLÄN

VIRALLINEN VARUSTETOIMITTAJA

Uudet kauppiat
Milla ja Tuukka
toivottavat teidät
tervetulleiksi
uudistettuun Intersport
Jyväskylä Keskustaan!

ENEMMÄN ETUJA. ENEMMÄN INSPIRAATIOTA.

Muistakaa liittyä ilmaiseen
Intersport Clubiin, jonka kautta
saatte lisää rahanarvoisia etuja!

Seuraa meitä Facebookissa ja Instagramissa.
Pysyt ajantasalla tapahtumista ja tarjouksista.

Seuran jäsenille:
KAIKISTA TUOTTEISTA

-10%

alennus myös tarjoushinnasta.

Tarjous on jatkuva
seuran jäsenille!

Alennus
lasketaan yhdestä tuotteesta!

Intersport Jyväskylä Keskusta

Kauppakeskus Forum, Kauppatatu 20, 40100 Jyväskylä P. 0290 049 920
jyvaskyla.keskusta@intersport.fi • Palvelemme ark. 10-20, la 10-17 ja su 12-16.
0290-alkuisiin numeroihin soitetut puhelut maksavat lankaliittymistä 8,35 snt/puhelu + 6,91 snt/min. ja matkapuhelimesta 8,35 snt/puhelu + 16,69 snt/min. (sis. alv. 24%).

FORUM

SPORT TO THE PEOPLE
